

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

Nr. 183.478 van 27 mei 2008

A.145.212/g-102

In zake : **GILLAIN** Martine,
die woonplaats kiest bij
Mr. Bernard LOUVEAUX, advocaat,
Koninklijke Prinsstraat 85
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd
door de Minister van Financiën.

--

**DE RAAD VAN STATE, ALGEMENE VERGADERING
VAN DE AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK,**

Gezien het op 11 december 2003 ingediende verzoekschrift, waarbij Martine GILLAIN de nietigverklaring vordert van:

- de beslissing d.d. 9 oktober 2003 van J.-M. DELPORTE, administrateur-generaal van de Belastingen en de Invordering, waarbij verzoekster bij ordemaatregel in het belang van de dienst met ingang van 16 oktober 2003 overgeplaatst wordt naar de controle der belastingen te Sint-Pieters-Woluwe 2;
- de beslissing d.d. 17 oktober 2003 van A. VANDER HAEGHEN, gewestelijk directeur, waarbij voorgesteld wordt om een eind te maken aan verzoeksters aanstelling in het hoger ambt van eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur ter controle Jette en waarbij ze aangesteld wordt om met ingang van 16 oktober 2003 voorlopig het hoger ambt van eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur ter controle Sint-Pieters-Woluwe 2 uit te oefenen;
- de beslissing d.d. 1 september 2003 van A. VANDER HAEGHEN om verzoekster een ongunstige vermelding te geven, of iedere andere handeling waarbij in verzoeksters beoordelingsstaat een ongunstige vermelding opgetekend is kunnen worden;

Gelet op arrest nr. 180.590 van 6 maart 2008, waarbij de debatten

worden heropend, waarbij besloten wordt de zaak voor te leggen aan de eerste voorzitter en waarbij de beslissing over de kosten in beraad wordt gehouden;

Gelet op de kennisgeving van het arrest aan de partijen;

Gelet op de beschikking waarbij zaak nr. A.145.212/VIII-3925 onttrokken wordt aan de VIIIe kamer en doorverwezen wordt naar de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak;

Gelet op de beschikking van 18 maart 2008, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van 8 april 2008 om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van mevrouw S. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. LAURENT, loco Mr. B. LOUVEAUX, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van de heer P. BAILLY, inspecteur bij een fiscaal bestuur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer B. CUVELIER, eerste auditeur;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens dienstig voor het onderzoek van het beroep uiteengezet zijn in arrest nr. 180.590 van 6 maart 2008;

Overwegende dat de door de verwerende partij aangevoerde exceptie van onbevoegdheid als volgt wordt samengevat in het voornoemde arrest:

" Overwegende dat de verwerende partij betwist dat de Raad van State bevoegd is om van de eerste twee bestreden handelingen kennis te nemen, op de grond dat ze zijn aangenomen nadat een met redenen omklede klacht is ingediend in de zin van artikel 32*nonies* van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en dat artikel 79 van deze wet de arbeidsrechtbanken bevoegd verklaart om ieder geschil te beslechten dat valt binnen het kader van deze wet of haar uitvoeringsbesluiten; dat ze in haar laatste memorie die exceptie uitbreidt tot het geheel van de bestreden handelingen; dat ze in die memorie uiteenzet dat de context van de zaak aantoonde dat "de overplaatsing bij ordemaatregel in het belang van de dienst ertoe strekt de goede werking van de belastingcontrole te Jette te herstellen en tegelijkertijd gevolg te geven aan de verplichtingen die aan de werkgever worden opgelegd bij het voornoemde koninklijk besluit van 11 juli 2002 [betreffende de bescherming

tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk] wanneer de preventieadviseur een geval van pesterijen vaststelt"; dat ze uiteenzet dat het voornoemde artikel 79 de arbeidsrechtbanken bevoegd verklaart om "alle geschillen (te beslechten) in verband met deze wet en haar uitvoeringsbesluiten" en dat de Raad van State derhalve niet bevoegd is; dat ze eraan toevoegt dat de aangelegenheid van de geschillen inzake pesterijen in wezen subjectief is en niet bestaanbaar is met de objectieve toetsing door de Raad van State";

Overwegende dat artikel 79, § 1, eerste lid, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, gewijzigd bij de wet van 11 juni 2002 betreffende de bescherming tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk, het volgende bepaalt:

" Onverminderd de bepalingen van artikel 32*duodecies*, kunnen de werkgevers, de werknemers en de representatieve werknemersorganisaties bij de arbeidsgerechten een vordering instellen tot beslechtning van alle geschillen in verband met deze wet en haar uitvoeringsbesluiten.";

Overwegende dat verwerende partij in het artikel 79 ten onrechte een algemene en volledige uitsluiting leest van de bevoegdheid van de Raad van State inzake geschillen met betrekking tot de wet van 4 augustus 1996 en haar uitvoeringsbesluiten; dat deze lezing voorbijgaat aan artikel 32*octiesdecies* van de wet, volgens welke bepaling de griffier van de Raad van State, afdeling administratie, de door de Koning aangeduide dienst in kennis stelt van de arresten die betrekking hebben op zaken waarin middelen worden ingeroepen betreffende de toepassing van hoofdstuk *Vbis*, "Bijzondere bepalingen betreffende geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk"; dat -blijkens de voorbereidende werken van de wet van 10 januari 2007 tot wijziging van verschillende bepalingen betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk waaronder deze betreffende de bescherming tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk, die het artikel heeft ingevoegd- het voorschrift ertoe wil bijdragen de kennis van de interpretatie van de betrokken bepalingen te optimaliseren, door de verplichting tot kennisgeving van de gerechtelijke beslissingen in deze materie, tot op dat moment beperkt tot de beslissingen die de arbeidsrechtbank of het arbeidshof heeft genomen krachtens artikel 578, 11/, van het Gerechtelijk Wetboek, uit te breiden tot onder andere de arresten van de Raad van State "inzake eenzijdige administratieve handelingen gesteld in strijd met de wetgeving betreffende de bescherming tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk" (*Parl. St.* Kamer 2005-06, 2686/001, Memorie van toelichting, pp. 43-44); dat het artikel 32*octiesdecies* uitwijst dat aan de Raad van State niet elke bevoegdheid is ontnomen inzake geschillen met betrekking tot de wet van 4 augustus 1996 en haar uitvoeringsbesluiten; dat overigens, te dezen, verzoekster niet behoort tot hen die,

met toepassing van de artikelen 32*nonies* en 32*duodecies*, een vordering kunnen instellen "ter verdediging van de rechten van de personen op wie dit hoofdstuk van toepassing is", namelijk de werknemers die het slachtoffer zijn van pesterijen;

Overwegende dat elke wet moet worden geïnterpreteerd in het licht van de wil van de wetgever; dat de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State ten aanzien van eenzijdige administratieve rechtshandelingen die verband houden met een daad van geweld, pesterijen of ongewenst seksueel gedrag op het werk, uitdrukkelijk werd bevestigd bij het tot stand brengen -door de wet van 6 februari 2007 tot wijziging van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk wat de gerechtelijke procedures betreft- van artikel 32*decies*, § 1, van de wet van 4 augustus 1996; dat volgens die bepaling iedere belanghebbende "voor het bevoegde rechtscollege" een vordering kan instellen om de naleving van de bepalingen van hoofdstuk *Vbis* af te dwingen, maar alleen de arbeidsrechtbank de behandeling van de zaak kan opschorten totdat eerst de interne procedure is toegepast; dat terzake in de memorie van toelichting (*Parl. St.* Kamer 2005-06, 2687/001, pp. 50-51) werd uiteengezet dat om te bepalen welk rechtscollege bevoegd is om kennis te nemen van de geschillen inzake pesterijen, rekening gehouden moet worden met het voorwerp van het geschil, dat wanneer de vernietiging gevraagd wordt van een eenzijdige administratieve rechtshandeling die genomen werd in strijd met artikel 32*tredecies* of die een overtreding uitmaakt van artikel 32*bis* "omdat zij past in een context van pesterijen", de Raad van State bevoegd is, dat de mogelijkheid voor de rechter om de toepassing van de interne procedure te bevelen enkel door de arbeidsrechtbank kan toegepast worden, en niet door de correctionele rechtbank of de Raad van State:

" De Raad van State moet een beslissing nemen omtrent de vernietiging van een administratieve beslissing, waarvan ze kan aannemen dat zij de wetgeving inzake de bescherming tegen pesterijen schendt. De Raad van State kan evenwel aan de overheid niet de verplichting opleggen haar beslissing te herzien of een andere beslissing te treffen. De terugverwijzing naar de interne procedure heeft precies tot doel te komen tot een dergelijke herziening. De Raad van State kan de administratieve rechtshandeling evenwel enkel bevestigen of vernietigen, zodat de terugverwijzing naar de interne procedure hier geen enkele zin heeft".

Overwegende dat artikel 79 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, noch overigens artikel 578, 11/, van het Gerechtelijk Wetboek, tot gevolg hebben dat de Raad van State onbevoegd is om kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring van beslissingen die verband houden met de bepalingen van het meer vermelde hoofdstuk *Vbis* betreffende geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk; dat dergelijke beroepen des te minder aan de rechtsmacht van de Raad van

State onttrokken zijn daar zij niet uitsluitend de schending van de bepalingen van hoofdstuk *Vbis* van de wet van 4 augustus 1996 aanvoeren, maar -zoals te dezen het geval is met het eerste en het tweede middel- gesteund zijn op de schending van andere rechtsregels; dat hieruit volgt dat de Raad van State bevoegd is om kennis te nemen van het beroep,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De exceptie van gebrek aan rechtsmacht wordt verworpen.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

De zaak wordt voor verdere afhandeling naar de VIIIste kamer teruggewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State,

op zevenentwintig mei 2008, door:

de HH.	R. ANDERSEN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	J.-Cl. GEUS,	kamervoorzitter,
	M. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	J. MESSINE,	kamervoorzitter,
	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	O. DAURMONT,	staatsraad,
de HH.	P. LEWALLE,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
de HH.	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	Fr. DAOUT,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	P. NIHOUL,	staatsraad,
Mevr.	C. DEBROUX,	staatsraad,
de HH.	C. ADAMS,	staatsraad,
	P. LEFRANC,	staatsraad
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De Hoofdgriffier,

De Eerste Voorzitter van de Raad van State,

D. LANGBEEN.

R. ANDERSEN.